

6) **Ændringsforslag af M. Andersen, N. Hansen m. Fl. til Lovforslagets § 6:** Ordene „den Kommune . . . Indlemmelse“ udgaa, og i Stedet sættes: „Kjøbstadkommunens Kasse“.

forfattedes med 29 Stemmer mod 12.

Sagen i sin Helhed og Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse sættes derpaa under Forhandling.

N. Masmussen: Efter den Skikkelse, som Lovforslaget nu har faaet i dette Thing, vil jeg for mit Vedkommende stemme imod dets videre Fremme, og jeg vil gjøre det af den Grund, at jeg ikke kan berolige mig ved, at Administrationen faar Afgjørelsen i saa store Interesser, som det her dreier sig om, og med den Overbevisning, at det vil tjene de Interesserede bedst, naar der for hvert enkelt Tilfælde forelægges et Lovforslag for Rigsdagen. Jeg kan ikke komme bort fra, at det er dette, der tjener Folket bedst, naar det dreier sig om Noget, der — man kalder det nu en Indlemmelse i Kjøbstaden, eller hvad man vil — træder Eiendomsretten saa nær som muligt. Jeg siger ikke, at det her dreier sig om selve Eiendomsretten, men jeg siger, at det, der her er Spørgsmaal om, rører saa nær som muligt ved Eiendomsretten. Derfor kan jeg ikke stemme for Lovforslaget, naar der ikke i det findes Bestemmelser, som jeg tilligemed mange Flere have søgt at faae ind i det.

Mourier-Petersen: Jeg kunde forstaa den stærke Modstand, som den ærede sidste Taler reiser imod Lovforslaget, hvis dette virkelig indeholdt nogen Fare for Eiendomsretten eller nogen Bestemmelse, hvorved Indlemmelsen kunde komme til at gaa ud over Grundeierne; men noget Saa-dant er jo ikke Tilfældet. Indlemmelsen kan ikke ske, uden at Flertallet af Grundeierne giver deres Samtykke dertil, og vel at mærke, ikke uden at der ydes fuldstændig Erstatning for det Tab, Grundeierne maatte lide. Jeg kan i det Hele ikke ganske fatte det ærede Medlems Standpunkt i denne Sag. Igaar udtalte det ærede Medlem sig i en anden Sag med megen Styrke imod, at Staten indblander sig for meget i Individernes Forhold eller optræder som deres Værge eller Formynder, og der var Udskilligt i det ærede Medlems Betragtninger, som jeg kunde slutte mig til; men i Dag har det ærede Medlem stillet sig paa et andet Standpunkt, idet han vil haevde for Kommunen Ret til at forsvare Grundeierne i det Tilfælde, her er Tale om. Jeg kan som sagt ikke Andet end paa det Bestemteste modsigge den Udtalelse af det ærede Medlem, at der ved dette Lov-

forslag skulde ske noget Brud paa Grundeiernes Eiendomsret.

N. Masmussen: Jeg tror ikke, det er berettiget fra det ærede Medlems Side at komme med en saadan Sammenstilling som den, han nu kom med. Det Lovforslag, vi havde for igaar, handlede om Individets Ret, og det gjør naturligvis ogsaa det foreliggende Lovforslag; men der er den Forskel med Hensyn til Indholdet, at i det foreliggende Lovforslag er den ene Tre-diedel af en vis Klasse Indviduer voldgivne de $\frac{2}{3}$. Naar det ærede Medlem sagde, at Lovforslaget bestemte, at de Vedkommende skulde have fuld Erstatning, saa maa jeg bestemt modsigge dette; thi det staar der ikke Noget om i Loven. Der staar kun, at de skulle have Erstatning for de for-gode Kommunalafgifter, men er det Alt, hvad det dreier sig om, naar man flytter en Landboer ind i en Kjøbstad? Jeg skulde i alt Fald være meget uvidende i, hvad det gjælder om ved en saadan Flytning, naar jeg kunde mene, at det kun gjaldt om disse Afgifter. Jeg siger heller ikke, at Lovforslaget gjør Brud paa Eiendomsretten, men jeg siger, at det gaar Eiendomsretten saa nær som muligt, og at det ikke er rigtigt, at den ene Tre-diedel fuldstændig skal gives de $\frac{2}{3}$ i Vold.

Oyenbøll: Jeg kan ikke negte mig selv ganske kort at gjøre opmærksom paa, at den sidste ærede Taler i den korte Tid, hvori vi have for-handlet om dette Lovforslag, har udledet sine Be-tragtninger fra to ganske forskjellige Standpunkter. Nu gaar det ærede Medlem i sin Modstand mod Lovforslaget ud fra Hensynet til Mindretallet og fra Hensynet til, at man ved Lovforslaget for-mentlig krænker Noget, der kommer Eiendomsret-ten saa nær som muligt. Derimod vilde han, hvis vi havde modtaget hans Forslag, kunne have givet Lovforslaget sin Stemme; men jeg vil da bede alle de Herrer erindre, at Mindretallets Stilling vilde efter hans Forslag være bleven akkurat den samme, som det nu er, efterat Udvalgets Forslag ere vedtagne.

N. Masmussen: Ja, det nytter naturligvis ikke at fortsætte denne Diskussion. Jeg vidste længe sørend jeg stillede Ændringsforslaget, hvilken Skæbne det vilde faae; jeg vidste i Grunden end-ogfsaa, hvor mange Stemmer det vilde faae. Dette hindrer imidlertid ikke, at jeg, naar jeg har en bestemt Mening, fremsætter den, og jeg er overbe-vist om, at hvad der siges idag, er ikke sagt for lukkede Døre, men nok vil blive hørt.

Formanden: Ja, Alt, hvad der siges her,